

اِثْنَا عَشْرَ رِسَالَةٍ

[108] لازم است مسألة در اصلاح رعایت تدویر لَحِيه در جهت عرض مستحبست مستند حکم استحباب صحیحهء محمد بن مسلم است از طریق کافی قال رایت ابا جعفر الباقر علیه السلام يأخذ من لحيته فقال دوروها مسألة موی سفید که در لَحِيه ظاهر شود کندن مکروه است و حرام نیست و حدیث شریف رسول اﷺ صلی اﷺ علیه و آله که فرموده الشیب نور فلا تنتفوه تنزیهی محمولست که معاد آن کراحتست نه نهی تحریمی و آنکه در حدیث دیگر فرموده است الشیب وقار بران دلالت دارد ولا باس به که در احادیث اوصیاء طاهرین علیهم السلام وارد است مقصود از ان بیان جواز است نه نفی کراهیت و پیش من اصح آنست که کراحت در نتف شیب است بخصوص اما قض و جز مکروه نیست چنانچه صدوق رضوان اﷺ تعالی علیه در فقیه روایت کرده گفته است کان علیه السلام لا یری بجز الشیب بأساً و یکره نتفه فالنهی عن نتف الشیب نهی کراهیه لا نهی تحرری لان الصادق علیه السلام یقول لا باسم بجز الشمط و نتفه و جزه احب إلی من نتفه مسألة سنت است که قلم اظفار
